

[Niels Jørgen Nielson.]

lemmer at afgøre, hvorvidt den straffbare handling er af en sådan karakter, at valgbarheden i henhold til grundlovens § 30 ikke længere er til stede. Hr. Thestrup har citeret grundlovens § 30.

Folketinget skal altså ikke foretage en almindelig, bred vurdering af værdighedsbegrebet, men tage stilling til noget konkret, noget begrænset, nemlig forholdet mellem en alvorlig, strafbar handling og en bestemt funktion i samfundet, den at være lovgiver. Folketinges pligt og ansvar svarer på dette område ganske til, hvad der gælder for det kommunale valgbarhedsnævn over for kommunalbestyrelsesmedlemmer, og hvad der for centralstyrelserne gælder over for tjenestemænd.

Om folketingets stilling til værdighedsbegrebet siger professor Max Sørensen i sin Statsforfatningsret:

„Efter § 30 kræves det, at den pågældende skal være straffet for den handling, der gør ham uværdig. Et forhold, der er moralsk dadelværdigt, men ikke strafbart, kommer således ikke i betragtning.“

I denne fortolkning ligger der en stærk understregning af, at hverken personlig antipati eller sympati, men alene den straffbare handling må være afgørende for folketingets beslutning. Jeg finder det meget afgørende at fastholde dette synspunkt.

Så vil jeg gerne sige, at tingets medlemmer skal vide, at i denne sag er der gennemført et meget grundigt og meget alvorligt udvalgsarbejde. Jeg tror, jeg tør sige, at ikke noget spørgsmål, som er rejst i og uden for dette hus, ikke har været genstand for drøftelse. Det gælder også de områder, som justitsministeren for et øjeblik siden trak frem. Det er ikke billige og letkøbte synspunkter, men meget alvorlige og meget vægtige argumenter, der ligger bag indstillingen fra udvalgets flertal, som jeg må anbefale tingets medlemmer at stemme for.

Johan Nielsen: Jeg tager ordet, fordi jeg ligesom den lille mand i færdselsfilmen er forvirret, komplet forvirret. Om føje tid vil man her i det høje ting vedtage en lov, som måske fradømmer millioner af individer det liv, som man anser for at være så helligt i denne sag. Må jeg få lov at citere?

Formanden: Ikke hvis det er om en anden sag.

Johan Nielsen: Nej, jeg nævnte kun denne tildragelse for at underbygge det, jeg vil sige — det er fra Johannes Evangeliet kapitel 8:

„Og de skriftkloge og farisæerne kommer med en kvinde, som var grebet i hor, og stiller hende frem i midten.

De siger til ham: „Mester, denne kvinde er grebet på fersk gerning i hor.

I loven har Moses befaleet os at stene den slags kvinder. Hvad siger nu du?“

Dette sagde de for at stille en fælde for ham, så de kunne få noget at anklage ham for. Men Jesus bøjede sig ned og skrev på jorden med sin finger.

Da de nu blev ved at spørge ham, rettede han sig op og sagde til dem: „Den af jer, der er syndfri, lad ham være den første, der kaster sten på hende!“

Så bøjede han sig igen ned og skrev på jorden.

Men da de hørte det, gik de bort, den ene efter den anden, de ældste først; og han blev alene tilbage med kvinden, som stod der i midten.

Da rettede Jesus sig op og sagde til hende: „Kvinde! hvor er de andre? Var der ingen, som fordømte dig?“

Hun svarede: „Nej, Herre! ingen!“ Da sagde Jesus: „Jeg fordømmer dig heller ikke, gå bort, synd fra nu af ikke mere!“

Heller ikke jeg ser mig i stand til at fordømme noget menneske her i denne sal.

Finn Christensen: Jeg skal kort bare gøre opmærksom på i forbindelse med de af hr. Ninn-Hansen stillede spørgsmål, at samtlige de problemkomplekser, han rejste i sit spørgsmål, har været forelagt for medlemmerne i udvalget, og at der har været materiale til understøttelse med hensyn til konsekvenserne af den afgørelse, der skal træffes i dag.

Jeg vil dernæst, foranlediget af, at man nu har drøftet denne sag ud fra det synspunkt, som er mindretallets, til slut citere den sidste del af begrundelsen for indstillingen fra flertallets side:

„Med den tiltagende trafikintensitet finder flertallet det væsentligt, at folketingets medlemmer ikke svækker befolk-